

SAMOTNOŚĆ

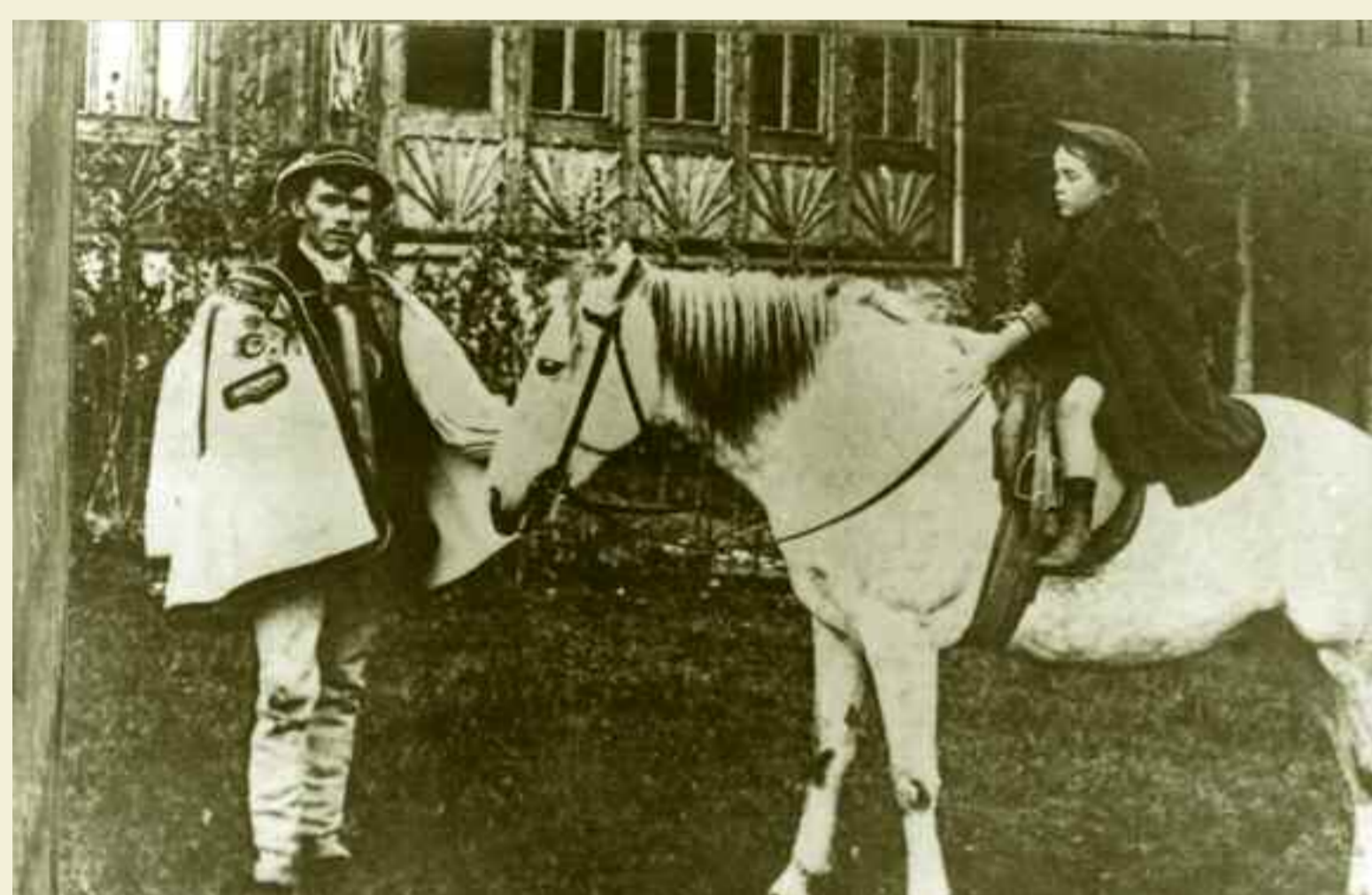
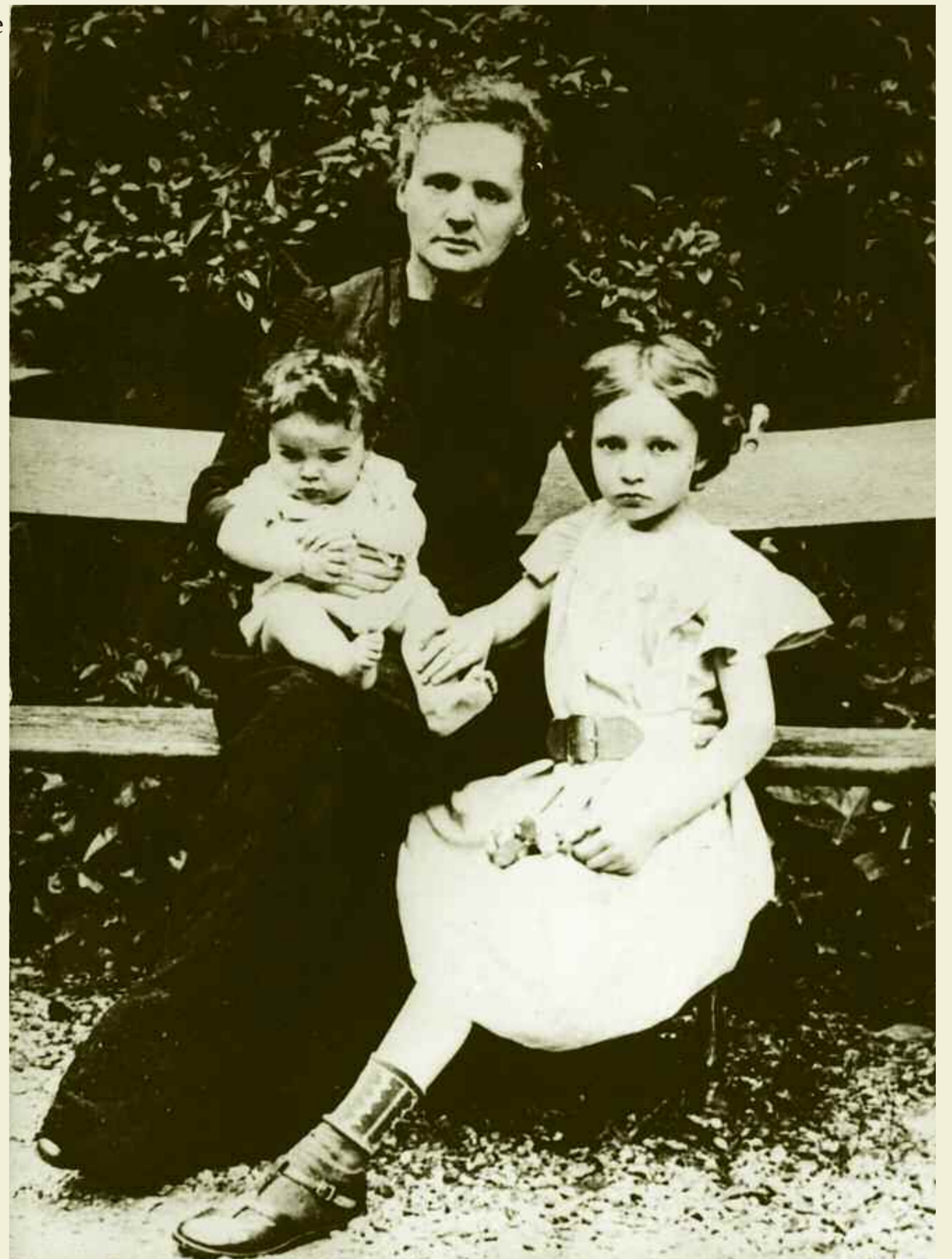
19 kwietnia 1906 roku Piotr Curie ginie w wypadku ulicznym. Maria pisze w swoim dzienniku:
„Wchodzę do pokoju, ktoś mówi: „On nie żyje“. Czy można zrozumieć te słowa? Piotr nie żyje, on, który dziś rano wyglądał dobrze, on, którego chciałam tulić wieczorem. Zobaczyć go już tylko martwego i na tym koniec, koniec na zawsze. Powtarzam Twoje imię ciągle i stale: Piotrze, Piotrze, Piotrze, mój Piotrusiu, niestety to go nie przywraca, odszedł na zawsze, pozostawiając mi tylko pustkę i rozpacz.”

Susan Quinn, *Życie Marii Curie*

Irena Curie,
1904

Maria Skłodowska-Curie
z córkami Ewą i Ireną,
1906

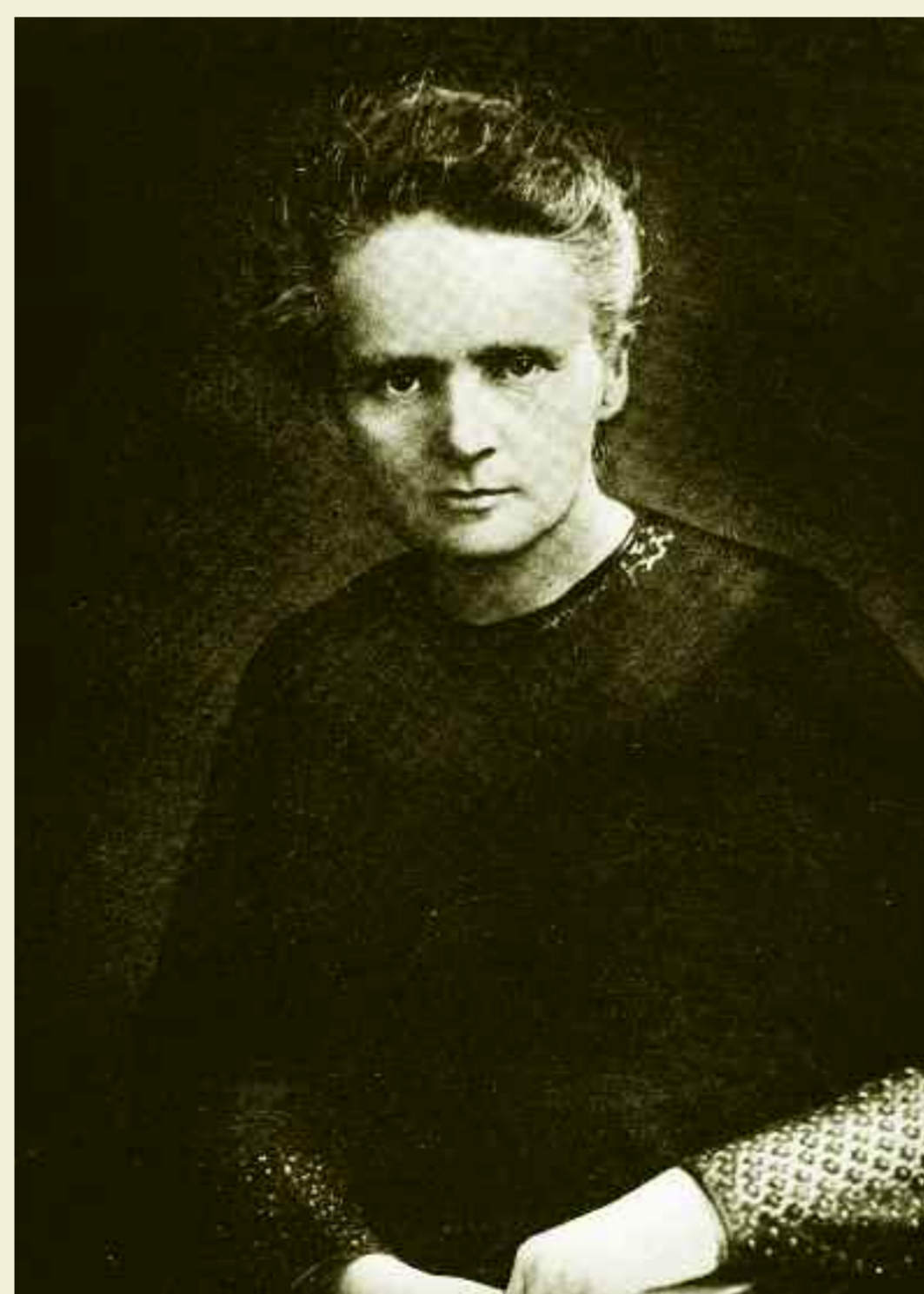

Ewa Curie,
1911

1911 – Nagroda Nobla dla Marii Skłodowskiej-Curie w dziedzinie chemii za wydzielenie czystych soli radu

Dyplom Nagrody Nobla w dziedzinie chemii, 1911

Maria Skłodowska-Curie, 1924

„Proponuję mi spuściznę po Tobie, Piotrze: Twoje wykłady i kierownictwo w Twoim laboratorium. Przyjęłam. Nie wiem, czy zrobiłam dobrze, czy źle. Mówiłeś mi często, że chciałbyś, abym wykladała w Sorbonie. A ja chciałabym przynajmniej zrobić wysiłek dla dalszego prowadzenia naszej pracy. Czasami zdaje mi się, że w ten sposób jeszcze mi jakoś najłatwiej będzie żyć, czasem znów myślę, że szaleństwem jest podjąć się tego.”

Ewa Curie, *Maria Curie*